

cesbevillingsnævnet kan afslå at behandle sagen, eller at anken kan afvises. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til retsplejelovens § 903.

Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 966, stk. 2.

Til § 933

Efter det foreslåede *stk. 1* finder forslaget til retsplejelovens § 903, stk. 4 (iværksættelsen af anke, når Procesbevillingsnævnet har meddelt tilladelse), § 905 (kontraanke), § 906 (muligheden for at anke på tiltaltes vegne), § 907 (anklagemyndighedens ankemeddelelse), § 910 (anke efter ankefristens udløb) og § 913 (begrundelse af anken) tilsvarende anvendelse ved iværksættelsen af anke til Højesteret.

Stk. 2 om de grunde, som en anke fra landsret til Højesteret kan støttes på, svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 966, stk. 4, 1. pkt. Dog foreslås den gældende formulering af retsplejelovens § 966, stk. 4, jf. § 945, stk. 1, nr. 3, om anke vedrørende strafudmålingen (revisionsanke) ændret, så den svarer til formuleringen ved anke fra byret til landsret (jf. forslaget til retsplejelovens § 912, stk. 1, nr. 2). Der tilsigtes med den ændrede formulering ingen realitetsændring i Højesterets adgang til at prøve strafudmålingen. Bestemmelsen erstatter således også den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 945.

Stk. 3 svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 966, stk. 5, hvorefter sager om opløsning af politiske foreninger altid kan indbringes for Højesteret.

Til § 934

Det foreslås, at anklagemyndigheden (dvs. i praksis rigsadvokaten, jf. herved retsplejelovens § 99, stk. 1, hvorefter rigsadvokaten varetager udførelsen af straffesager ved Højesteret) skal indsende sagens akter mv. til Højesteret, så snart anklagemyndigheden har forkyndt en ankemeddelelse for tiltalte eller har modtaget meddelelse om tiltaltes anke. Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer mv. til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 952.

Til § 935

Stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 953 om forhåndsafvisning af en anke.

Stk. 2 svarer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 954, stk. 1, 1. led, om beskikkelse af forsvarer under anken. 2. led af retsplejelovens § 954, stk. 1, om oversendelse af sagens akter, er ikke med-

taget i lovforslaget, idet bestemmelsen ikke længere svarer til den fremgangsmåde, som i dag følges af Højesteret efter drøftelse med rigsadvokaten og forsvarsadvokaterne. Der er efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for at lovregulere fremgangsmåden vedrørende oversendelse af sagsakter og udarbejdelse af ekstrakt mv.

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 954, stk. 2, om retsmøder forud for domsforhandlingen er indeholdt i forslaget til retsplejelovens § 916, der foreslås også at skulle finde anvendelse ved Højesterets behandling af ankesager, jf. henvisningen i forslaget til retsplejelovens § 936, stk. 1.

Til § 936

Efter *stk. 1* finder forslaget til retsplejelovens § 909 (ankeafkald), § 916 (retsmøder inden hovedforhandlingen), § 921 (retsvirkningen af tiltaltes udeblivelse), § 922 (nye beviser), § 924 (om sanktionen, når alene tiltalte har anket), § 925 (retsvirkningen af tilsidesættelse af en rettergangsregel), § 926 (nye ankegrunde mv.), § 927 (adgang til at prøve ankegrunde, der ikke er gjort gældende), § 928 (ny realitetsdom), § 929 (hjemvisningsdom) og § 930 (behandling af en hjemvist sag) tilsvarende anvendelse ved Højesterets behandling af ankesager. De anførte bestemmelser erstatter de gældende bestemmelser i retsplejelovens §§ 942 og 946, § 954, stk. 2, og §§ 955, 956, og 958-961. De nævnte bestemmelser er i dag placeret i retsplejelovens kapitel 82 om anke af domme, der er afsagt af landsretten i første instans, men finder i kraft af henvisningen i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 966, stk. 4, 2. pkt., tillige anvendelse ved Højesterets behandling af tredjeinstanssager.

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 955, stk. 1, påhviler pligten til at tage de fornødne skridt til at føre nye beviser henholdsvis forsvareren og anklagemyndigheden afhængigt af, hvem der ønsker det nye bevis ført, og ikke som ved ankesager, der behandles ved landsret, anklagemyndigheden alene. Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke grundlag for at opretholde en sådan forskel mellem ankebehandling ved landsret og ved Højesteret. Det foreslås derfor, at pligten til at fremskaffe nye beviser også i sager, der behandles ved Højesteret, i alle tilfælde skal påhvile anklagemyndigheden, jf. henvisningen i stk. 1 til forslaget til retsplejelovens § 922.

Stk. 2 og *stk. 3* svarer med redaktionelle ændringer til de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 955, stk. 2 og 3, om afhøring af vidner mv. Betegnelsen »undersøgelsesret«, der anvendes i den gældende be-